

lokalhistorie

Russerevyen 1961 Russibuss

Russen 1962 presenterte sin revy høsten 1961. Gunnar Mørch hadde skrevet manus og hadde selv regi. De store rollene ble besatt etter audition. Det gjorde inntrykk! Vi visste på forhånd at det var mange talenter blant de 67 i kullet. Den ene etter den andre sto fram som sanger, skuespiller og danser.

Revyens gjennomgangsfigur er filosofen Diogenes. I Sandefjord møter han Aleksanders som har «skibe og treller i tusenvis, og et slott på Midtås-Akropolis». Diogenes kan ønske seg hva han vil, Aleksanders skal oppfylle det. Og svaret:

«Et ønske, ja vel, så gå litt til siden, du har stått der og skygget meg hele tiden. Du elsker styrke og makt og slavinner, men jeg er fornøyd bare solen skinner...»

Så vandrer Diogenes over jorden: «Jeg leter etter et menneske som gir meg solskinn uten bønn...»

Den egentlige revyen dreier seg om russens busstur til Paris - og om tre blindpassasjerer: «Tre idealer utav by'ns or'ginaler»: Holger Halvorsen, Carlo Engelstad og skulestyrar Lars Os. Bussen og blindpassasjerene blir den røde tråd gjennom revyen. Det er ikke grenser for hva vi får oppleve: Maurice Chevalier og Edith Piaf. Diogenes kommenter alt han møter. Han forklarer for eksempel for Sandefjord bystyre at han representerer den sunne fornuft. Og fordi vi er på

Den første kvinnelige russeformann i Sandefjord var Marit Nyhus i 1961, senere overtok Sigurd Reppesgård. Her er Marit avbildet i et frikvarter sammen med en av stjernene i revyen, Gunnar Gregersen.

revy blir responsen rask og klar: «Ut me'n! Den sunne fornuft har ingen ting i Sandefjord bystyre å gjørra!»

Det blir feil og urettferdig å trekke fram enkeltprestasjoner og enkeltnummer. Alle var flinke. Veldig flinke! Bare se på faktaboksene. Revyen inneholdt alt det en god forestilling skal ha:

Nostalgi: «Du vakre, lille Sandefjord, du var et trivlig sted, men nå skal by'n bli fin og stor, nå river de det ned, de kjære gamle hus. De legger alt i

grus...»

Lokalpolitikken: «Her i by'n er ingen fare. Rådmann sier: Hvorfor spare, Sandefjord er by som har'e, Rasmussen, Thor Dahl og Jahre: sett i sving - flotte ting!»

Fotballen: «Hvert eneste minutt hang målet i lufta, og der ble det hengende til det fordufta. Dem pressa og pressa og spilte galant.. - Og så var det Brevik som vant.»

I revyens finale blir Diogenes funnet i byparken av russen. For å skjule seg for alt styret i

byen har han gått opp på sokkelen til statuen av Mor og Barn. Lederen for russen gir ham en russelue og proklamerer «Diogenes skal stå ved skolen. Han skal ha en plass i solen». Filosofen finner «solskinn uten bønn» på skolen. Kan det bli bedre?

Det er 50 år siden. Hvor ble det av tiden?

Før i tiden var russerevyene om høsten, i trygg avstand fra eksamen. Det ga tid til revyen, og tid til skolen. Man kunne ikke la en revy virke inn på skolegang og eksamen!

Likevel er det slik at de husker det lenge, de som har stått på en scene en gang. De som har medvirket i skuespill og re-

vyer sammen med klassekamerater og skolevenner, har fått et minne for livet. De har skapt noe sammen. De har vist det fram for et velvillig publikum. Og publikum (som ofte betyr foreldre, søsken, onkler og tantes) har applaudert begeistret. Klart alle husker slikt.

Det vil si, når alt kommer til alt, er det ikke sikkert at alle husker så mye likevel. Det som sitter igjen, er den gode følelsen at vi fikk til noe sammen. Vi opplevde fellesskap og samhold og gleden ved at folk likte forestillingen vår.

Spør noen som har sett mange russerevyer. De fleste vil svare at revyene var flotte. Hvis du spør hva som var best ved

FOR OG NÅ

Russestyre og revyledning i Sandefjord høsten 196. Fra venstre: Audun Tjomsland, Marit Holthe, Hilde Krømke, Leif Aanderud, Inger Lise Jørgensen, Gunnar Gregersen, Sigurd Reppesgård, Unni Paulsen, Bjørn Bjørtorp, Marit Klavenes og Ove Holter-Jørgensen.

dem, vil du få mer usikre svar. Men flotte var de. Og morsomme! Hva som gjorde dem flotte og morsomme har vi glemt. Jeg tror alle har likt russerevyene på en eller annen måte. Den ungdommelige gleden, de fargesprakende fellesnumrene, den feiende flotte musikken, de morsomme opptrinnene. Og kanskje viktigst av alt: Om noe var dumt og barnslig, om ikke hele revyen var like vellykket, så kjente vi jo

mange på scenen. De andre visste vi godt hvem var. Det er stas å se kjentfolk på scenen. Og når jubiléene kommer mange år senere, opplever vi det samme om og om igjen. Når mange ikke har sett hverandre siden skoledagene, er det godt å kunne spille på fellesopplevelsene fra for eksempel russerevyen.

Tekst: Sigurd Reppesgård
Foto: Harald Fevang

Revyprogrammets forside var tegnet av Arvid Malme som også sto for det meste av kulissene i Teaterlokalet den gang.

Manuskript og regi:
Gunnar Mørch

Repetitor: Dagfinn Klaveness
Musikkarrangementer:
Finn Nilsen
Ballett: Bodil Lea

Revystyret
Formann: Gunnar Gregersen
Økonomisjef: Inger Lise Jørgensen
Kostymesjef: Hilde Krømke, Marit Holthe
Scenesjef: Bjørn Bjørtorp, Sigurd Reppesgård
Reklamesjef: Unni Paulsen, Audun Tjomsland

Orkester
Piano: Dagfinn Klavenes
Trombone: Per Ormar
Tenorsax: Svein Hansen
Trompet: Ole Engebretsen
Kontrabass: Even Amlie
Trommer: Finn Nilsen

Balletten
Marit Lagim, Unni Paulsen, Inger Lise Jørgensen, Marit Borge, Grethe Fjeldstad, Marit Holthe, Sidsel Aanderud, Hilde Krømke

Skolmerødkrysset

Mandag den 15. juli 1946 kan følgende leses i Sandefjords Blad: En C-bil (Akershus) viste lørdag en hensynsløs kjøring på Skolmerød. Han kjørte ned og skadet en syklist. Sykkelen ble totalt ødelagt.

Førørig melder avisen om fint helgevær med stor utfart og mange folk på Bygdedagen ved Gogstadhaugen, hvor blant annet Severin Hansen fikk bygdemedaljen for sine idrettsprestasjoner. En beruset bilist ble også knepet samme sted.

Tidligere beslaglagte tyske kjøretøyer er nå etter søknad fordelt og solgt til innvilgede søkere. Annonnesiden viser at interessert bilist uten bil søker å få kjøpt tilsvarende. Han har en

liten, men vakker solskinnstomt for enebolig i bytte. Fra Boligdirektoratet meddeles det at rasjoneringen av tapeter nå er opphevet, men at det fortsatt må søkes om tillatelse for kjøp av sement og murstein.

Bildet fra Skolmerød i 1946 viser kollisjonsstedet sett nordover fra krysset, der også dagens bilde er tatt.

Tekst: Harald Fevang
Foto, før: Politiets arkiv
Foto, nå: Bjørn Marum Olsen

Saker og ting som
setter minnene i sving

Norske dukker

«Åh, jeg strever så med mine små, du. Jeg har tusen ting å tenke på, du.» Disse strofene fra Margrethe Munthes dukkesang vil forhåpentlig vekke barndomsminner hos mange kvinnelige lesere. I denne annonsen fra tidlig etterkrigstid er de små lagt etter en strevsom dag, og «mor» kan hvile ut i fred og lykke. Producenten var norsk, dukkenavnene var erkenorske, og begge kjønn var å få, som du ser. Vi passer på å nevne at det i etterkrigstiden ble laget dukkevogner i Sandefjord.

Har noen en slik vogn, vennligst tips oss. (Annonseklippet er lånt fra boken Annonsene forteller.)

Tekst: Sven Erik Lund

Mt Thorskog

Bygget i 1967 som motortanker «Thorskog», som den første av en serie på tre 101.000 tonnere, ved Mitsui Shipbuilding & Engineering, Chiba, Japan for Thor Dahl Hvalfangerselskap A/S, A/S Odd, A/S Ørnen (A/S Thor Dahl), Sandefjord. Overtagelse og dåp forgikk i april. Allerede i oktober samme år reddes 110 mennesker fra en pakistansk dhow i havsnød utenfor kysten av Muscat. De hadde motorhavari og hadde drevet rundt uten motorkraft i 8 døgn. 4 var døde av sult og utmattelse. Dhowen ble slept til Muscat etter å ha supplert fartøyet med vann og proviant. «Thorskog» var lastet og på reise fra Ras Tanura, Saudi Arabia til Bataan på Filipinene. Kaptein om bord den gang var Arne H. Sørensen fra Larvik. Solgt til I/S Mytilus A/S & Co (Marlow Wangen), Kolbjørnsvik i oktober 1973. Omdøpt CALBO. Etter nye eiere og omdøpt til «Palmyra» i 1976, ble hun til slutt hugget i Kaohsiung på Taiwan i 1982.

Tekst: Ragnar Iversen
Foto: Thor Dahl arkivet

MINNER
FRA NÆR
FORTID

SANDEFJORD
LOKALHISTORISKE SENTER
pa Pulkestad gard

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen mkr. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en liten beskrivelse. Husk navn og adr. på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til: lokalhistorie@sb.no

Sandefjord Lokalhistoriske senter info-gruppe: består av redigerer Harald Fevang og medarbeiderne, Kirsten Wang Henriksen, Otto Ågesen, Roger Davidsen, Ragnar Iversen, Tore Sandberg, Bjørn Hoelseth, Dag Ingemar Børresen, Sven Erik Lund, Gro Midttun og Bjørn Marum Olsen. Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 – sv-er-lu@online.no